

fra Thinglæsningens Dag og indtil Udgangen af Aaret 1864.

Brugerne af de Gaarde, for hvilke Sagen saaledes er afgjort, kunne ikke fordrø sig disse overdragne til Selveiendom efter Taxation, førend fra Begyndelsen af Aaret 1865. Derimod skal enhver oprindelig eller senere indtraadt Fæster eller Fæsters Enke, saa og Enhver, til hvem de retsgyldigen have overdraget deres Adkomst, enten i levende Live eller ved testamentarisk Disposition — i sidstnævnte Tilfælde dog kun paa den Betingelse, at han erklærer sig inden 6 Maanedes efter indtraadt Fæsteledighed — være berettiget til, i Løbet af den Tid, hvori Eieren efter det Foranstaaende er bunden ved sit Tilbud, at fordrø sig Gaarden tilfjød paa de deri fastsatte Vilkaar.

Med Hensyn til dem, der have erholdt lovligt Pant i Godset før Tilbudets Thinglæsning, bliver at forholde efter § 29, cfr. § 52.

§ 14.

Naar den Fæster, som efter § 8 kan fordrø den i Fæste havende Gaard sig overdraget til Selveiendom, gjør denne Ret gjældende, skal Gaarden med alt dens Tilbehør af Besætning og Inventarium, forsaavidt samme ikke tilhører Brugeren selv, taxeres til den virkelige Værdi, den som fri Eiendom vilde have i Handel og Wandel (Jfr. Frdn. 7de Juni 1827 § 2). Eier Brugeren Bygningerne eller nogen af disse, da kommer den Værdiforøgelse, som Gaarden ved samme har erholdt, ham tilgode, ligesom der ogsaa bliver at tage Hensyn til de Forbedringer, som Brugeren selv har bekostet ved Eiendommen, og for hvilke der ved Fæstefratrædelse vilde kunne fordres Erstatning; saavel som til de særegne Begunstigelser, der ved Creationsbreve for Fideicommisser eller ved andre Dispositioner maatte være indrømmede Godsets Bønder. Denne Taxationssum, med Fradrag af en Trediedeel, er Kjøbesummen.

§ 15.

Af Gaardens Taxationssum, beregnet som i § 14 foreskrevet, tilsvares Kjøberen først det fem og tyvedobbelte Beløb af samtlige Delsler, der aarliggen paahvilede Gaarden ifølge Fæstes

brevet eller Forpagtningscontracten. Sæden beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Aars Capitelstarter, de tvende højeste og de tvende laveste Aar fradragne, og den aarlige Værdi af de øvrige Delsler bestemmes ved Taxation.

Haves Gaarden i Fæste skal det, der bliver tilbage af Taxationssummen, tilsvares med et saa stort Beløb, som med Rente og Rentens Rente (til $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig) vilde give denne tilbageblivende Deel fra den Tid, Kjøbesummen begynder at forrentes, indtil Udløbet af Fæsterens eller den fæstebeholdende Enkes Levetid, beregnet efter de nærværende Lov vedføjede Tabeller. Dog bliver herved at iagttage, at, saafremt Fæsteren er gift, og Levetiden, beregnet efter Husfruens Alder, vilde give et fordeeltigere Resultat for Fæstebeholdelsens Værdighed, end naar den beregnes efter hans egen Alder, da lægges den Middeltid til Grund, som udkommer, naar Hensyn tages baade til Mandens og Konens formodede Levetid efter Tabellen. For at imidlertid Husfruens Alder saaledes skal kunne medtages i Beregningen, maa Ugteffabet være indgaaet før denne Lovs Kundgjørelse.

Haves Gaarden i Forpagtning efter Frd. 15de Juni 1792 paa et bestemt Tidsrum, lægges dette ligesom til Grund ved Beregningen af det Beløb, hvormed det, der bliver tilbage af Taxationssummen, skal tilsvares.

Formener Godsbesidderen, at Nogen, efter hvis Alder den formodede Levetid er beregnet, lider af en ulægelig Svaghed, som bestemt maa medføre en tidligere Død, end der efter ovenmeldte Beregning kunde ventes, kan han fordrø, at tvende, af Amtmanden dertil udnævnte, Læger undersøge den Paagjældendes Helbreds-tilstand. Bægrer denne sig ved at undergive sig denne Undersøgelse, eller gaaer Lægernes Skjon — og i Tilfælde af Meningsulighed tilforordner Amtmanden en tredje Læge — ud paa, at en saadan Svaghed finder Sted, kan Eiendomsoverdragelse ei fordres, med mindre der frasaltes Afslag paa Grund af en ved denne Person fortsat Brugsbesiddelse. Den Lægerne tilkommende Godtgjørelse udredes af Godsbesidderen.